

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Prinijeto: 07 -02- 2020		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/19-01/871		
Ur. broj: 383-01/20-17		

Poslovni broj: UsII-606/19-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlangi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Dalekovod – projekt d.o.o. Zagreb, Marijana Čavića 4, IPT – Inženjering d.o.o. Zagreb, Našička 47, Nova-Lux d.o.o. Osijek, Ivana Gundulića 36b, ESP d.o.o. Rijeka, Krešimirova 60 i TD Plus d.o.o. Zagreb, Trg Ivana Kukuljevića 14, koje zastupaju odvjetnici Odvjetničkog društva Planinić, Šoljić i Partneri d.o.o., Tkalčićeva 73A, Zagreb, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske autoceste d.o.o. Zagreb, Širolina 4, u predmetu javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 29. siječnja 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-08/871, urbroj: 354-01/19-13 od 8. studenoga 2019.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika klasa: UP/II-034-02/19-08/871, urbroj: 354-01/19-13 od 8. studenoga 2019. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke zainteresirane osobe, naručitelja u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0023830 u predmetu nabave izrade projektne dokumentacije za realizaciju rasvjete i povećanje energetske učinkovitosti uvođenjem LED rasvjete za sve dionice i tunele u nadležnosti Hrvatskih autocesta. Odlukom broj: 4211-150-1170/18/17/2019 od 4. rujna 2019. zainteresirana osoba poništila je postupak javne nabave, jer nije preostala niti jedna valjana ponuda.

Tužitelj u tužbi ističe da je u provedenom postupku pogrešno utvrđeno da tužitelji kao Zajednica ponuditelja nisu ispunili obvezu plaćanja dospjelih poreznih obveza. Smatra da tuženik nije na odgovarajući način ocijenio dostavljeno stanje računa poreznog obveznika od 12. srpnja 2019. jer iz istog neupitno proizlazi da je član Zajednice ponuditelja – Nova – Lux d.o.o. na navedeni dan bez poreznog dugovanja, odnosno nalazi se u pretplati u iznosu od 33.066,84 kn. Poziva se na obrazloženje rješenja tuženika iz kojeg proizlazi da je tuženik utvrdio činjenicu prema kojoj je pravni subjekt tužitelja u pretplati po zbrojnom stanju računa i smatra da kraj takvog utvrđenja ne može biti mjesta za isključenje Zajednica ponuditelja po osnovi dugovanja dospjelih poreznih obveza. Ističe da stanje računa poreznog obveznika ne sadrži „neke druge podatke“ kako pogrešno navodi tuženik, već isključivo podatke o stanju plaćenih poreza i javnih obveza o kojima porezna uprava vodi službenu evidenciju. Stoga smatra da je tuženik u slučaju postojanja bilo kakve dvojbe oko plaćanja poreznih obveza bio

dužan zatražiti pravnu pomoć odnosno prepustiti poreznoj upravi očitovanje o činjenici je li porezni obveznik na određeni dan imao dospjelo dugovanje. Također navodi da je stanje računa poreznog obveznika dokument izdan od porezne uprave u propisanom obliku i u propisanom postupku te predstavlja javnu ispravu zbog čega tuženik nije imao pravnog osnova da zanemari dokaznu snagu dostavljenog stanja računa poreznog obveznika. Poziva se na drugačiji način vrednovanja dokazne snage zbirnog stanja računa koji je tuženik izrazio u rješenju od 1. listopada 2018. Smatra da je neprihvatljivo stajalište tuženika prema kojem činjenica što je naručitelj prekršio odredbu članka 425. stavka 6. Zakona o javnoj nabavi i radio dohvat potvrde porezne uprave nakon isteka roka od 30 dana od dana dostave ranije izvršne odluke tuženika nije činjenica koja je od utjecaja na zakonitost odluke o poništenju. Smatra da naručitelj nema mogućnost samovoljno prekoračiti navedeni rok, i da prekoračenje roka nema može biti na štetu ponuditelja koji postupuje u dobroj vjeri. Navodi da je tijekom žalbenog postupka ukazivao na povredu osnovnih načela javne nabave o čemu se tuženik nije očitovao te smatra da je odlukom o poništenju došlo do povrede načela razmjernosti i transparentnosti. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji i poništi rješenje tuženika.

Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tuženik i zainteresirana osoba pozvani su da dostave odgovor na tužbu.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim razlozima i ističe da stanje računa poreznog obveznika nije dokaz propisan dokumentacijom o nabavi zbog čega se na tom dokumentu ne može temeljiti ocjena tužiteljeve ponude po pitanju postojanja poreznog duga. Navodi da je dokumentacijom o nabavi propisana kao dokaz za dokazivanje odsutnosti razloga za isključenje potvrda porezne uprave koja je ujedno i javna isprava, a tužitelj nije tijekom žalbenog postupka osporio vjerodostojnost ove isprave. Smatra da je osporenim rješenjem odgovorio i na žalbene navode koji se odnose na povredu osnovnih načela postupka javne nabave i to ocjenjujući konkretne žalbene navode, odnosno zakonitost naručiteljevih radnji koje je tužitelj osporavao, a koje su ocjenjene zakonitima. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

Odgovor na tužbu dostavila je i zainteresirana osoba. Ističe da dostavljeni dokaz stanja računa poreznog obveznika na dan 12. srpnja 2019. nije dokaz u smislu odredbe članka 265. stavka 1. točka 2. Zakona o javnoj nabavi, već je to isključivo potvrda porezne uprave. Ističe da je Zakon o javnoj nabavi *lex specialis* u odnosu na Zakon o općem upravnom postupku te navodi da je odluku o poništenju donio u najkraćem mogućem roku, a činjenica što je pri tome prekoračio rok propisan odredbom članka 425. stavka 6. Zakona o javnoj nabavi nije od utjecaja na zakonitost odluke. Predlaže da Sud tužbu odbije.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tuženik je osporenim rješenjem potvrdio pravilnost pravnih stajališta koje je zainteresirana osoba izrazila u Odluci o poništenju otvorenog postupka javne nabave broj: 2018/S 0F2-0023830 u predmetu nabave izrada projektne dokumentacije za realizaciju rasvjete i povećanje energetske učinkovitosti uvođenjem LED rasvjete za sve dionice i tunele u nadležnosti Hrvatskih autocesta.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenih ovom Sudu tijekom spora razvidno je da je zainteresirana osoba Odluku o poništenju donijela u ponovnom postupku, nakon što je rješenjem tuženika od 29. svibnja 2019. poništena Odluka o odabiru koju je zainteresirana osoba donijela 11. ožujka 2019. Ovom Odlukom zainteresirana osoba je odabrala ponudu ponuditelja ZG – Projekt d.o.o. Zagreb, a povodom žalbe tužitelja tuženik je rješenjem od 29. svibnja 2019. poništio Odluku o odabiru i predmet vratio zainteresiranoj osobi na ponovno

postupanje. U ponovnom postupku zainteresirana osoba je utvrdila da nije preostala niti jedna valjana ponuda, jer prvotno odabrani ponuditelj nije dokazao minimalno tražene tehničke stručnjake iz točke 4.2.2. Knjige 1 - Opći dio dokumentacije o nabavi, a tužitelj, koji je dao ekonomski najpovoljniju ponudu nije dokazao da ne postoje osnove za isključenje iz točke 3.1.2. Knjige 1. – Opći dio dokumentacije o nabavi, jer je zainteresirana osoba koristila mogućnost dohvata dokaza iz registara i evidencije RH putem EOJN te je tražila potvrdu porezne uprave za sve pravne subjekte tužitelja. Porezna uprava, Područni ured Osijek, Ispostava Osijek dana 12. srpnja 2019. izdala je potvrdu kojom potvrđuje da porezni obveznik Nova – Lux d.o.o. ima dug po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi porezna uprava.

Tužitelj tijekom upravnog spora kao i tijekom žalbenog postupka osporava navedeno utvrđenje prema kojem ima iskazani dug prema poreznoj upravi pozivajući se na stanje računa poreznog obveznika od 12. srpnja 2019. koje je također izdato od strane porezne uprave. Prema ocjeni ovog Suda pravilno je tuženik odbio ovaj žalbeni navod budući da je odredbom članka 265. stavka 1. točke 2. Zakona o javnoj nabavi propisano da je javni naručitelj obvezan kao dostatan dokaz da ne postoji osnova za isključenje prihvatiti potvrdu porezne uprave ili drugog nadležnog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta kojom se dokazuje da ne postoje osnove za isključenje iz članka 252. stavka 1. istog Zakona. Prema navedenoj odredbi javni naručitelj je obvezan isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave, ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza kao i obveze za mirovinsko i zdravstveno osiguranje.

Kako je u provedenom postupku zainteresirana osoba utvrdila, na način propisan Zakonom o javnoj nabavi i dokumentacijom o javnoj nabavi, odnosno potvrdom klasa: 034-04/19-10/170, urbroj: 513-07-14-01-19-2 od 12. srpnja 2019., koju je izdala Porezna uprava, Područni ured Osijek, Ispostava Osijek, a prema kojoj porezni obveznik Nova – Lux d.o.o. Osijek odnosno subjekt tužitelja na dan 12. srpnja 2019. duguje 7.905,37 kn javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi porezna uprava i to s osnove računa 1651-porez na dobit, to je pravilno i sukladno naprijed navedenoj odredbi 252. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi isključila tužitelja iz postupka javne nabave.

Isticanje tužitelja prema kojem na dan 12. srpnja 2019. prema stanju računa poreznog obveznika, a koji prikazuje zbirno stanje i knjigovodstveno praćenje po svim računima o kojima službenu evidenciju vodi porezna uprava, ima iskazanu pretplatu u iznosu od 33.066,84 kn, nije razlog koji je bio od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari. Naime, prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa, kako to pravilno ukazuje tuženik u odgovoru na tužbu, prema odredbi članka 26. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 15/16., 106/18. i 121/19.) prestaju plaćanjem, prijebojem, otpisom, zastarom i u drugim slučajevima određenim tim Zakonom. Tužitelj i tijekom žalbenog postupka i tijekom ovog upravnog spora ukazuje na pretplatu koju ima prema poreznoj upravi, međutim tužitelj niti tijekom žalbenog postupka niti tijekom ovog upravnog spora nije dokazao da bi obveza prema poreznoj upravi s osnove računa 1651 bila podmirena prijebojem. Naime, prema odredbi članka 129. Općeg poreznog zakona na prijeboj međusobnih poreznih dugova iz poreznodužničkog odnosa primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima, ako tim Zakonom nije uređeno drugačije. Prema odredbi stavka 2. ovog članka Zakona porezni obveznik može prebijati porezne dugove iz poreznodužničkog odnosa samo s nespornim ili pravomoćno utvrđenim poreznim obvezama. Odredbom članka 196. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) propisano je da prijeboj ne nastaje čim se ispune pretpostavke za to, nego tek izjavom o prijeboju.

U konkretnom slučaju tužitelj ukazuje da su se ispunile pretpostavke za prijeboj, međutim, izjavu o prijeboju s osnove računa 1651 u iznosu od 7.905,37 kn nadležnoj poreznoj

upravi tužitelj nije dostavio, niti tužbenim navodima ukazuje da bi takvu izjavu uputio nadležnoj poreznoj upravi. Budući da porezna uprava nije dužna, prema Općem poreznom zakonu, po službenoj dužnosti vršiti prijebaj međusobnih poreznih dugova iz poreznodužničkog odnosa, to tužbeni razlozi nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženika.

Tužitelj rješenje tuženika osporava i zbog povrede načela razmjernosti i transparentnosti do kojeg je prema njegovom shvaćanju došlo zbog donošenja Odluke zainteresirane osobe izvan roka propisanog odredbom članka 425. Zakona o javnoj nabavi. Prema odredbi stavka 6. navedenog članka Zakona naručitelj je obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnih shvaćanjem i primjedbama Državne komisije. Tuženik je osporenim rješenjem utvrdio da je naručitelj dohvat potvrde porezne uprave subjekta tužitelja izvršio nakon isteka roka od 30 dana od dana dostave njegove izvršne odluke od 29. svibnja 2019. koju činjenicu je ocijenio bez utjecaja na zakonitost Odluke o poništenju otvorenog postupka javne nabave. Pri tome je tuženik u obrazloženju osporenog rješenja naveo radnje koje je zainteresirana osoba poduzimala nakon objave rješenja kojim je poništena ranija Odluka o odabiru, a koje radnje su bile nužne i opravdane radi provođenja otvorenog postupka javne nabave sukladno zakonskim odredbama. Stoga je, protivno tužbenim navodima, tuženik osporenim rješenjem odlučio i o žalbenim razlozima koje je tužitelj isticao, a koje se odnose na povredu načela razmjernosti i transparentnosti i prekoračenje roka propisanog odredbom članka 425. stavka 6. Zakona o javnoj nabavi.

Iz navedenih razloga Sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan, zbog čega je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 29. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić